

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Η. 683

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

Πέμπτη 7 Αυγούστου 1930

ΤΗΝ 7^{ΗΝ} ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΑΡΧΕΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΚΑΙ ΛΗΓΕΙ ΤΗΝ 15^{ΗΝ} ΙΔΙΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΑΛΒΑΝΟΙ

Οι διοικούντες την σημερινήν Αλβανίαν, περισσότερον Τοῦρκοι καὶ ὀλιγώτερον Ἀλβανοί, τὸ μὲν ὡς ὑποστάντες ἐπιμείξαν μετὰ τῶν Τοῦρκων, τὸ δὲ ὡς ἐξασπασθέντες, διὰ τῆς παλαιστρινικῆς θρησκείας, αὐτοὺς ὡς ὑπετάγησαν εἰς τὸν Σουλτᾶνον, ἐξακολουθοῦν, τὴν ἀπ' αἰῶνων τουρκικὴν πολιτικὴν καὶ τὰς ἀπ' αἰῶνων τουρκικὰς μεθόδους πρὸς τοὺς συναίτους αὐτῶν ἐτεροθρήσκους Λαοὺς. Πιέζουν καὶ τυραννοῦν ἀπάνθρωπος τὴν πτωχὴν ἐν τῇ ἀλβανικῇ Ἐπικρατείᾳ ἑλληνικὴν Μειονότητα, πῶς καὶ οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ τοῦ Σουλτᾶν Ὀσμᾶν μέχρι τοῦ Σουλτᾶν Χαμίτ τοῦ Β' τελευταίου τῶν ἀπολυταρχικῶν Σουλτᾶνων, διότι οὕτως ἐδιδάχθησαν παρὰ τῶν Τοῦρκων, νομίζοντες αὐτοὺς ὑπηρετοῦν τὸ ἔθνος των, ὅ τούναντι τὸ ὑπονομεύουν. Ἐὰν ὁ Σουλτᾶν Ὀσμᾶν καὶ ἔμετ' αὐτὸν ἀπόγονοι τοῦ Σουλτᾶν Δεῦν παδοῦλονον τοὺς ἀπ' αὐτῶν κατακτηθέντας Ἑλληνας, καὶ λοιποὺς χριστιανικοὺς Λαοὺς, ἀλλὰ τοὺς ἐχόρηγον διὰ τὰ πρὸνόμια, αἵτινα ἔαυρον οἱ Μουσουλμᾶνοι, ἡμεῖς ἡμεῖς Τουρκία τοῦ Σουλτᾶν Σεῦμ θὲ ὑφείκαιο μέχρι σήμερον ὡς Τουρκο-Ἑλλάς, (Τουρκοκρατία) ὅπως ὀνομάζετο ὁ μέγα κατὰ τὸν Ἰβὸν καὶ ἄλλους αἰῶνας τουρκικὸν Κράτος, περ εἶχεν ἀντικαταστήσει τὸ μέγα Κράτος τοῦ Ἰουστινιανοῦ. Ἐὰν δὲ συνέβαινε αὐτό, δηλαδὴ, εἰάν οἱ Τοῦρκοι δὲν ἐλυρᾶν οὐκ οὐκ Ἑλληνας, ἀλλὰ τοὺς ροσσετρείζοντο, δὲν θὰ ὑπῆρχον πρόδρομοι τῆς Ἑλληνικῆς Ἀναθεώσεως Ἀρματωλοὶ καὶ ἀλέφτες καὶ δὲν θὰ συνέβαινε ἡ μεγάλη ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

3ον

Τούναντιον δὲ ἐκινήθη καὶ ἐλέγχθη τοῦτο τότε μυριάκις, θὰ ἐνεκράνανε ἐμπορικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς τῶν τῶν κέντρα αὐτῶν, ὅσον καὶ τὰ Ἰωάννινα, ὅπως ἐν τέλει καὶ ἀπεδείχθη περιττὸν κατὰ τὸ μεσοβῆσαν διάστημα.

Ἦδη τὰ Ἰωάννινα καὶ ἡ ὑπόλοιπος, ἡπειρος λιμώτουν κυριολεκτικῶς αἱ δὲ ἐπιδεῖξαι, περὶ μελλόντων παραδείσεων ἐκ τῆς συγκοινωνίας, εἶναι δῶρα ἀδύνατα μετὰ τὴν τότε καὶ ἀββανίαν.

Τέλος ἐλέγχθη εἰς τὸν κ. Βενιζέλον πολυλόγησαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, οἱ οἱ κοπε τοῖς γίγονος Ἰταλίας καὶ ὁ θόρυβος, τὸν ὁποῖον ἐδημιούργει τότε εἰς οὐδὲν ἄλλο τι ἀπέβλεπον ὅσον καὶ ἀγαθόν, εἰ μὴ εἰς τὴν κατασκευὴν ἐνὸς κρατείδιου μεθυστικῆς καὶ οἰκοδομῆσιμον ὅλην ἑλληνικὴν, ἵνα μίαν πρῶταν εὐσεβῆ ἑλληνικὴν ἡ ἰδία ἐπὶ τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου.

Ἐκφράζεται δὴλον, ὅτι περὶ μίας φανερῆς καὶ παμπόνηρου διπλωματικῆς πολιτικῆς τοῦ γείτονος Ἰταλικῷ ἔθνει τὴν ὁποῖαν ὑπεβόηθη ἀνοήτως καὶ εἰς προφανῆ ζημίαν τῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς μελλόντικῆς ηὐχίας καὶ ἀσφαλείας τῆς

τοῦ 1821, οὗτε τὸ σημερινὸν καθαρὸς ἑλληνικὸν Κράτος, καὶ οὗτε τὰ ἄλλα σημερινὰ χριστιανικά Κράτη τοῦ Αἴμου: Ρουμανία, Σερβία καὶ Βουλγαρία. Μωραίνει Κύριος Λαόν, ὃν βούλεται ἀπολέσει. Καὶ ἐμώρανε ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν τοὺς Τοῦρκους, διὰ τὴν ἀναστροφήν σήμερον τὰ ὑπὸ τὴν βαρβαρὴν πλάκα τοῦ ἐθνικοῦ τάφου, ταφέντα χριστιανικά ἔθνη: Ἑλλήνες, Ρουμῶνοι, Σέρβοι καὶ Βούλγαροι.

Τὴν μωρίαν αὐτὴν τῶν Τοῦρκων ἐκ ηὐνομήσαν εὐτυχῶς μερὸν καὶ οἱ διοικούντες σήμερον τὴν λεγομένην Ἀλβανίαν Τουρκαλβανοὶ καὶ πιέζουν καὶ τυραννοῦν τοὺς ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ τῶν Ἑλληνορθόδοξους μας ἡπειρώτας, νομίζοντες οἱ πᾶμωροι ὅτι θὰ τοὺς ἐξαλβανίσουν, εἰ μὴ διὰ τῆς ἐξασκουμένης τρομοκρατικῆς τυραννίας των, δὲ κάνουν ἄλλο τίποτε, παρὰ νὰ χαλυδόνουν τὸ ἔθνος, τὸ θρησκευτικὸν καὶ τὸ γλωσσικὸν αὐτῶν, ὅπως ἐπὶ τὸν κῶδ ἑλθῶς δυστύχημα, εἰάν οἱ Τουρκαλβανοὶ τοῦ ἀλβανικοῦ Κρατείδιου περιποιοῦντο τοὺς ἐν τῇ ἑλλάδι τῶν Ἑλληνοηπειρώτας καὶ δὲν τοὺς ἐτυράνουν. Τότε ἀσφαλῶς ἐκινδύνουν ἡ ἐθνικὴ τῶν ὑπόστασις.

Ὅσον περισσότερον πιέζεται καὶ τυραννίζεται ὁ ἐν τῇ σαρδῇ ἀλβανικῇ Ἐπικρατείᾳ Ἑλληνισμός, τόσο περισσότερον ἀντέχει καὶ κρατεῖται!

Ἐμπρός, λοιπὸν Τουρκαλβανοὶ εἰς τὸ τυραννικὸν σας ἔργον! Μὴ ὀρροδῆτε καθόλου καὶ ὀφώ μεθ' αὐτῶν!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ
τέως βουλευτὴς Ἰωαννίνων

Χώρας, ἡ παράφρων τότε πολιτικὴ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ὁ ὡς ἀποσπασθεῖς ὁριστικῶς τῆς Βορείας ἡπειρου ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἡμεῖς πάντα τὰ ἐν αὐτῇ κέντρα νὰ συναλλίσσονται πλέον μετὰ τοῦ λιμένος τῶν Ἀγίων Σαρά τα καὶ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, ὁ ἴσως ἐκ κατ' ὀλίγον πᾶσα σχέσις ἡ συναλλίσσονται τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὴν Βορείαν ἡπειρον νὰ διακοπῇ παντελῶς, εἰς δὲ τὴν θέσιν των νὰ ὀρθωθῇ ἀγρίως ἀπειλητικὴ, πάντοτε τοὺς ὀδόντες ἐπιδεικνύουσα, ἡ πάντοτε οἰκονομικῶς, ἐμπορικῶς καὶ στρατιωτικῶς ἡ πέραν τοῦ Ἀδριατικῆς καὶ γείτων Ἰταλίας.

Ἐγγράφωμεν προηγουμένως τὰς γραμμὰς ταύτας με εὐνόητον ψυχικὸν ἄλγος καὶ ὁ νοῦς ἐστρέφετο περὶ τὸ ἀγνωστον δέσμιον τοῦ δυσμοῖρου Βορειοηπειρωτικοῦ Λαοῦ, ὁποῦ ὅμως ταπεινῶν, προσελθούσα κατήγγειλε με εὐλογον ἀγανάκτησιν τοὺς νέους βασιλευσσομένους τῶν ἀλβανικῶν Ἀρχῶν εἰς βάρος τοῦ δημογενοῦς ἐν Ἀλβανίᾳ Στοιχείου.

Ὁ ὡς μετὰ τὴν ἀρνησιν τῆς Ἀλβανικῆς Πυβεσνήσεως ν' ἀποδεχθῇ τὴν παράκλησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπιτρέψῃ τὴν ταφὴν τοῦ ἡρωικοῦ Χιμαριώτου ἀρχι-

γοῦ Σπυρομήλιου, εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρὸς, τὸ ἐκεῖ ἑλληνικὸν Στοιχεῖον ὑπέστη νέαν λαίλαπα τρομοκρατίας. Αἱ ἀλβανικαὶ Ἀρχαὶ ἀπηγόρευσαν τὴν τέλεσιν μνημοσύνης εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου ἡρώος, ἐξεδιέξαν βίβ' αὐτὸν Ἑλληνα διδάσκαλον ἐκ Λαμπόρου, ἡρξισαν δέροντες καὶ ὑβρίοντες πᾶν τὸ σῶμα ἔχον μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμόν.

Συγχρόνως ἀπηγόρευσαν τὴν χορῆσιν νέων ἑλληνικῶν βιβλίων, ἐκύνωνσαν τὰ ἀπεριγραπτά μέτρα ἐναντίον τῶν ταξιδευόντων εἰς Ἀλβανίαν καὶ, γενικῶς εἰπεῖν, μετέβαλον τὴν κακὴν στάσιν των τῆς χθὲς εἰς ἀγρίαν δίωξιν τῆς σήμερον.

Τί συμβαίνει λοιπόν; Ἀπὸ οἱ γείτονες ἐξεγείρονται; Διὰ τὴν σταυροφορίαν αὐτὴν ἐναντίον τῶν δυσμοῖρων ἑλληνικῶν πληθυσμῶν, ἀνευ τῶν ὁποίων ἡτορῶσαι ἀδύνατον νὰ ἐγκυνηθῇ ὡς Κράτος ἡ Ἀλβανία;

Ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα βέβαια δὲν περιμένουν ἀπάντησιν ἀπὸ τὰ Τίτυνα, ἀλλ' ἀπὸ τὴν Ρώμην. Ἐρωτήματα γνώριμα, συνήθη, ἀπὸ τοῦ 1914 δὲν ἔπαυσαν ὑποβαλλόμενα συχνά, χωρὶς κατὰ κανόνα νὰ τυγχάνουν μιᾶς ἀπαντήσεως ἡ μιᾶς ἐξηγήσεως εἰσαδιόπου.

Γεγονὸς ὅμως εἶναι, καὶ τοῦτο οὐδεὶς δ' ἀρνήθη, ὅτι ἡ θέσις τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ Ἑλλήνων κατέστη προβληματικὴ ἀπὸ πολλοῦ, χωρὶς εἰς τὰς παμπόνηρους μεθόδους, δι' ὃν ἐπιδιώκεται ὁ ἐξιταλισμός των. Ἐὰν εἰς τὴν μαρτυρικὴν Δωδεκάνησον βαρὺ ἐπικρατήσῃ τῆς φίλης καὶ συμμάχου Ἰταλικῆς Καρραμπινιερίας τὸ ὑπόδημα, οὐκ ὀλιγόποτε βαρὺ καὶ καταθλιπτικὸν διὰ τὸν δύσμορον Βορειοηπειρωτικὸν Λαόν ἡμεῖς ὁ βουδουλας τῶν ἰταλοποιηθέντων Ἀλβινῶν.

Ἀπὸ τὸ 1914 καὶ μέχρι σήμερον ἐμεσολάβησαν διὰ τὴν Βορείαν ἡπειρον ἑτὶ δέκα ἐξ ἀφορητοῦ σλαβιάς. Ἐμεσολάβησε μᾶλλον τῶν χρονικῶν διάστημα, ὅσον ἡρξισεν διὰ τὴν οὐρανὸν δλοῖ περὶ μιᾶς ἀναθεωρήσεως τῆς περιφύμου ἐκείνης καὶ ἀκατανόητου Συνθήκης τοῦ 1914, δυνάμει τῆς ὁποίας ἐξεβιάσθη ἡ Ἑλλάς καὶ ὑπεχρεώθη ν' ἀποδεχθῇ τὴν περικλήν τμημάτων τῆς Χώρας γνησίως ἑλληνικῶν καὶ τὴν ἀνευ οὐδενὸς ἀνταλλάγματος προσφορὰν αὐτῶν ὡς δῶρον πρὸς τὴν Ἀλβανίαν.

Καὶ ἐξεβιάσθη καὶ ὑπεχρεώθη ἄκουσα ἡ Ἑλλάς εἰς τὴν αἰματηρὴν αὐτὴν θυσιάν, ἐρήμην αὐτῆς, ὅσων νὰ μὴ ἐπρόκειτο νὰ ἐρωτηθῇ αὐτὴ, προκειμένου περὶ τῆς ἐδαφικῆς τῆς ἀκεραιότητος, περὶ τῶν ἰδίων τέκνων τῆς, περὶ αὐτῆς ταύτης τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς ὡς ἔθνους.

Καὶ τοιοῦτο ὁρῶς, ἡμῶν συναινεῖται ἐκβιαστικῶς, τῶν τῶν, ἀπεσιόθησαν μετὰ μίαν Ἰταλικὴν μονοκονδυλίαν τῆς Ρώμης καὶ τῆς Διπλωματίας ἀγῶνας, μὲθοι, προσπᾶσαι, αἶμα, ἱστορία, τὰ πάντα καὶ ἐδημιουργήθη εἰς βάρος ἡμῶν ὅτι μὴ ἀλβανίζουσα Ἰταλία ἡ μὴ ἰταλιζουσα Ἀλβανία ἀλλὰς, ἀλλ' εἰς τὸν μέγιστον διηνεκὴς κίνδυνος, μίαν φοβερὰν τοῦ μέλλοντος ἀπειλή, ἐν ἀνίσταντο συγγίγναι εἰς τὸν ἑλληνικὸν ὀργανισμόν ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνολογικῆς, στρατιωτικῆς, οἰκονομικῆς καὶ πάσης ἄλλης ἀπόψεως, ὅπως εἰς τὸ προλόβον ἀρθρον μας ἐκφράσμεν.

ὑπεχρεώθημεν δηλαδὴ νὰ ὑπογράψωμεν εἰς τὴν Φλωρεντίαν τὴν ἀποκοπὴν μεγίστου τμήματος τῆς Χώρας μας, νὰ ἐκφράσωμεν π. ντελὸς ἀπὸ ἐμπορικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ὁλόκληρον τὴν λοιπὴν Νοτίαν ἡπειρον, νὰ προσεταιρισθῶμεν μονίμως τὸν διαρκὴ κίνδυνον εἰς τὰ πρὸς βορρᾶν σύνορα τῆς Χώρας καὶ νὰ φέρω-

μεν τὴν Ἀλβανίαν μετὰ τὸ ἰταλικὸν ἀμπέχονον πενήντα καὶ ἑξὶ μόνον χιλιόμετρα ἐξωθι τῶν Ἰωαννίνων!!!

Καὶ πάντα ταῦτα, χωρὶς ἀπέναντι των νὰ ἐπάρχη οὐδὲ ἐν ὅλῳ ἑλληνικὸν ὡς χαλινάγωγος, οὐδὲ ἔχνος συγκοινωνίας, οὐδὲ ἐν μέτρον ἔργων.

(Ἀκολουθεῖ)

Ν. Μαρκόπουλος

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο «ΚΗΡΥΞ», ἐκ τῶν φανατικῶν κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ὑποστηρικτῶν τοῦ ἐπιτυχόντος Δημάρχου κ. Δημ. Βλαχλείδου, ἐξηκολούθησεν ἐπὶ τινὰ καιρὸν νὰ ἐκθειάζῃ τὸν νέον Δήμαρχον, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα, τεθείς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀντιπύου τοῦ Δημάρχου προσώπου, αἵτινα αὐτὸς οὐτοεῖχε κατακρίνει κατὰ τὰς ἐκλογὰς, ἤρξεν ἐργολαβικῶς ἀνέρον κατὰ τοῦ ἰδεώδους Δημάρχου μας ἀγῶνα, καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ βεβαίως ἐφ' ὅσον ἔχουν συμφέρον, οἱ ἀντίθετοι αὐτοῦ, καὶ θὰ παύσῃ μίαν ἡμέραν, ὅπως ἔπαυσε καὶ κατὰ τῆς Ἐταιρείας τῶν Ἀσφαλιστικῶν ἔργων καὶ ἰδίᾳ τοῦ ὑπερόχου ἐνταῦθα Διευθυντοῦ των ἀρχιμηχανικοῦ κ. Γ. Μαρκάκη, μετ' οὗ τῶρα συνταξιδεύει εἰς Ἀσπὶν καὶ ἐπανερχεται ἐκεῖθεν διὰ τοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἀσφαλιστικῶν ἔργων αὐτοκινήτου. Τώρα τ' Ἀσφαλιστικὰ ἔργα εἶναι ἰδεώδους Ἐταιρεία, λησμονήσας ὅσα κατ' αὐτῆς εἶχε γράψει. Ἐτοί σ' ὀλίγον καιρὸν ὁ «Κήρυξ» θὰ παύσῃ τὸν κατὰ τοῦ Δημάρχου μας ἀνέρον ἀγῶνά του, καὶ θὰ συνταξιδεύῃ μετ' αὐτοῦ διὰ τοῦ δημοκρατικοῦ αὐτοκινήτου!

Ταῦτα γράφωμεν διὰ τὸν «Κήρυκα» καὶ οὐκ διὰ τὸν κ. Παδίδην. Διὰ τὸν «Κήρυκα» μόνον, τοῦ ὁποῖου τὰ γραφόμενα κινήτησαν νὰ μὴ ἔχουν τὴν παρρησιαστικὴν σημασίαν, τὸ ὁποῖον πολὺ μᾶς εὐχαρσσεῖ.

ΚΑΙ ἄλλη μεγάλη δωρεὰ τοῦ Σπυρομήλιου τῶν Ἰωαννίνων καὶ Στεφάνου πρὸς τὸ Νοσοκομεῖον Φιλιατῶν... διακόσια δολάρια, ἡτοι κατὰ πενήντα δολάρια ὀλιγώτερον τῆς δωρεᾶς τοῦ ἐν Στελλενμπόρ τῆς Νοτίας Ἀφρικῆς βιοπαλαστή κ. Τζὼν Κόστα, ὁ ὁποῖος προσέφερεν, ὡς ἀνέγραψαμεν εἰς προηγουμένον φύλλον μας διὰ τὸ αὐτὸ Νοσοκομεῖον πενήντα λίγες στερλίνες, ἡτοι 250 δολάρια. Τὴν ἀντικαταστήσει ἕως πολυδύναμα τομμεριούχος μ' ἕναν βιοπαλαστή καὶ νὰ νικᾷ ἀπὸ τὸν βιοπαλαστήν!

ΤΗΝ 29ην Ἀπριλίου μηνὸς Ἰουλίου ὁ ἡμεῖς Διευθυντὴς ἐπληρώσαμεν εἰς τὸ ἐνταῦθα Τηλεγραφικὸν δρομικὸν 19 ἑτάσεις εἰς τὸ Τηλεφῶνον τὸν Ταμίαν Φιλιατῶν διὰ τὴν 18ην ὥραν τῆς ἡμέρας. Τὴν 18ην ἀκριβῶς ὥραν μεταβάς εἰς τὸ ἐνταῦθα Τηλεφῶνιον δὲν εὗρε τὸν κ. Ταμίαν, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι δὲν εἶχε καὶ εἰδοποιηθῇ καθ' ὅλον τὸ 24ωρον διάστημα, καὶ εἰδοποιηθῇ μόνον, ὅταν ἐξητήθη ἐντεύθεν, καὶ μετὰ ἡμῶν ὡρᾶν! Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τηλεγραφεῖου Φιλιατῶν κ. Κορωνάκη, ἀλλὰ περὶ τινος μικροτέρου, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε κατεκράτησεν ἕνα τηλεφῶνιον ἐντεύθεν διὰ τὰς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

Δὲν πρὸρχεται σχεδὸν ἡμέρος, χωρὶς να
βγάλην ὁ ἈΚήτειξ· κί· ἔνα δίο, τρία βέ
λη ἀπὸ τῆς φανερῆς τοῦ ἐν κινήσει τοῦ
Δημάρχου κίς κ. Δημ. Βλαχέιδης. Ὅλο
καὶ φαίνεται ὁ κ. Δημόμοχος. Φαίνεται διότι
δὲν ἐφαρμόζει τὸ σχεδίον τῆς πόλεως...
Φαίνεται διότι πέντε δῖθεν εἰς τὴν ἀντιρρ
σίαν ἡ πόλις κίλ. Τοῦ ἀντιρρῶμεν ὅτι ἡ
μὲν ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου βεῖς πόλεως
(πυλὸν μαζὶ ἀπὸ τὰ ὑποκαταί τῶν—τίς
σορῶν)· ἵνατι ἀπονο τοῦ Ὑποκαταί, ἡ δὲ
καθαρώσεως τῆς πόλεως· εἶναι πλῆρης. Πο

"Ελαβα τὰ δύο βιβλία, τὰ ὅποια

... καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἀνάστασης, ἐξή-
λθεν ταχίαν τὴν στέφην.

... Ἀποστολῇ ἐπὶ πεντηκστήν εκπαιδευ-
θεὶς, δέχεται κατ' ἐμῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς
δοῦ Κωλέτητῃ Ἀριθ. 16 Ὄδον τῆς
3-7 μ.